

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină, și moșneagul un cucuș; găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi și baba mânca o mulțime de ouă; iar moșneagului nu-i da niciunul. Moșneagul într-o zi pierdu răbdarea și zise:

- Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

- Da' cum nu! zise baba, care era foarte zgărcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucușul tău, să facă ouă, și-i mănca; că eu așa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticios și hapsân, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute și degrabă cucușul și-i dă o bătaie bună, zicând:

- Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea; ca să nu mai strici mâncarea degeaba.

Mai stă boierul cât stă pe gânduri, până-i vine iarăși în cap una.

- Am să-l dau în haznaua cu banii; poate va înghiți la galbeni, i-a sta vreunul în gât, s-a îneca și-oi scăpa de dânsul.

Și, cum zice, umflă cucușul de-o aripă și-l zvârle în haznaua cu banii; căci boierul acela, de mult bănărit ce avea, nu-i mai știa numărul. Atunci cucușul înghite cu lăcomie toți banii și lasă toate lăzile pustii. Apoi iese și de-acolo, el știe cum și pe unde, se duce la fereastra boierului și iar începe:

*Cucurigu! boieri mari,
Dați punguța cu doi bani!*

Cucoșul, cum scăpă din mâinile moșneagului, fugi de-acasă și umbla pe drumuri bezmetec. Și cum mergea el pe-un drum, numai iaca găsește o punguță cu doi bani. Și cum o găsește, o ia în clonț și se întoarce cu dânsa înapoi spre casa moșneagului. Pe drum se întâlnește c-o trăsură c-un boier și cu niște cucoane. Boierul se uită cu băgare de seamă la cucoș, vede în clonțu-i o punguță și zice vezeteului:

- Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cucoșul cela în plisc.